

Sorabilseydim

– Bilal Tekin · 29 Ocak 2011

SORABİLEYDİM

karanlıkta pencereden bakan bir çift göz

birini bekliyor ümitsizce, sessizce
elinde sigarası arada çeker içlice
kısık türkü çalar sevdalı dertlice
omuzları çökmüş ağlıyor gizlice
gizlice dedim ama belliydi yinede
çünkü söyleniyordu kendi kendine
yenilmiş gibiydi zalim yılların fentine
sorabilseydim keşke ona derdi ne

karanlıkta pencereden çıkan sitemli bir söz

vay ki bana eyvahlar bana diyordu
çok üşümüştü belli tir tir titriyordu
beklediğinin geri gelmeyeceğini biliyordu
ellerini ovuşturup gidip gidip geliyordu
gidip geliyordu dedim ama belliydi kıvrandığı
çıban yarası gibi yaralarının azdığı
belliydi küçücük tebessüme olan açlığı
sorabilseydim keşke neydi gözündeki hıçkırığı

karanlıkta pencereden tüten içli bir köz

ellerini bağrına vuruyordu belli yanıyordu
elleri başında bir ileri bir geri sallıyordu
sonra durup uzun uzun uzaklara dalıyordu
türküsüde ah! nede dertli çalıyordu
çalıyordu dedim ama çok eski türkülerden
uzun hava yakıyordu içleri ta! derinlerden
tanıyamadım ki acaba bu adam kimlerden
sorabilseydim keşke kim gelecek nerelerden

karanlıkta pencereden parlayan yıldız

baktım baktım dostlarım birde ne göreyim
ben aynada beni görmüşüm ne bileyim
sevda bu hale düşürmüş kimlere diyeyim
söylen şimdi ben hangi meyleri içeyim
içeyim dedim ama sarhoşa mey ne etsin
mahsulüm mü var benim orak neler biçsin
Bilal sen seni bilemezsen bil ki hiçsin
sorabilseydim keşke deli gönül nereye gitsin
BİLAL TEKİN(SIRLISES)